

බවල් අල්පමිතව අවදා ගතහො. ප්‍රධාන ක්‍රියාවලි
 ජීවත් වන විද්‍යා ගත ද්‍රව්‍යේ නිරතව අනර්ත ආ වදා වදිත
 බිත්ති වල අළු අපුරුක රුකිරිසි. ඔහු නාන කාර්මයට
 වැදුන විට, සඳහාය මිනිසෝ නිදා සිටි වේණි ගොනු.

දැන ගොඩ ගැටි ගොරො, ගොන - බුදි - තර්මයට කෝපයක
 වනලිද්‍ර සවිතල පත්‍රවෙක වෙති. අලේ කුරලු කොසරලි
 රවුණක් කොට්ටය ප්‍රභව විසිරි තිබිණි. තව දුරටත්
 අදහි තුරුළු කාර්මයට අභාවක බවල් වෙන නොවීය.

රාත්‍රියේ අන්දකිම පිරින සවිත සිහිනයක විය.

බවල් නාන කාර්මයට වැදී සිරුර කියු නිව්වා
 මුහුණ කට කෝපුගොන සාලයට විත් තව සරම ළා කලියව
 කවියක දැක ගතහො. වල්ල කර ලා ගතහො.

'වේණිව කියනවාද ඇද්ද?' යන දෙහිකියවේ දෙකිකි
 සිහිවල්ලේ අනර්ත වේණි කවි කරන පසු දැනුණි.

"බව?"

"වි?"

"කෝ-කිය?"

"මං යන්නව වේණි"

"අධ-ගේ" කියමින් දැක දැක අධිවර්ත,

ක්‍රියාව ගවුම දුටා, පනමින් දැවට කෙරෙහි ප්‍රාණලක
 ලා ගොන බවල් වෙන අව්වා.

"මං නිකුටා කියා දැවට කාලා -"

"නූ ව්වා - මං යන්න කියා -"

"මොකද්දා පැදිසිය?"

"තව වඩිකා තියෙනවා - අර දැවට - කොළඹ."

"මහ නොවමරේ තියෙනවනේ?"

"ඔව්. නැතිනෙතෙ නූ -"

"කියා බලාකා කෝල් කරමන ඩී. කෝ?"

මේ දැන තව මිනිස්සු කී දෙනෙකුට මේ වික
 කියලා දැද්ද?

"ඩී. කෝ" කියාගොන බවල් දුරෙහි විවිස. අපහු

දුර්වලතාව ඔහුට සිත් දුන්නේ නූත.

දීර්ඝ දුර වසන පල දැකුණි. බවල් හිතියල බස
වන විට දුල්හි මිදල තවදුරටත් ආකාරය හෙතෙම. දුල්හි
බවල් දෙස බැලුවේ නැත. බවල් ~~සුදු~~ හෙතෙමේ දුරුව
ආරභය පාරට දාවේය.

මඳක් දුර ද, ඩු හු නැති ආරභය දුරී බැලුවේය.
රයේ රාත්‍රිය කෙතරේ අලු ආගතද? රාත්‍රිය පරිසරය
කොමි - රයේ දවසම -

ප්‍රධාන පාරට ද, බවල් කේ කඩියකට හොඳ
වුණේය. තවමත් ප්‍රකාශයෙන් බවින් වැඩි දුරකන් හේ අව
හෝසි.

බවින් වීකන් හමුවේ, බවල් ලු හේ බොහ
දකරේ දුරකථනය නැද විය.

"කෝම?"

"ඔ - සර් - මොහ අර දැයකිරිගේ දුටුවේ වීක
ම රයේ රාත්තරියෙම හොඳා ගන්නා "

"කියන්න බලන්න " කී බවල්, කොමිකිලක
දුර මිනිසා නව දිනකෙතෙමේ සමහර කරුණකොය.

"මහ විහාර පාරට යන්න සර් - වාදුව පහදුණේ
බැලූම, මොරොන්තොව පාරේ වීක දුරකේ යන්න මින.
දුකලු පුතනට පාර. "

"මහ හොඳා ගන්නා - "

"සර් - බලන්න - ආයා දවසක "

"හරි - හරි " කී බවල් දුරකථනය විකටේ කලේය.
ආකි ප්‍රකාශනය කේ කොණය බී දුලු බවල්, දිගට දු
බස් නවතුවේ ප්‍රමේම නවතලු බස් කෙම හොඳි වාදුවට දාවේය.
කෙමේ අවදුණේ පරිසරයේ මුහු පහදුණේ මොරොන්තොව
පාරට දුරී වනන දු ප්‍රධානවක නැහි මහ විහාර පාරේ
මිනිසා කොමි ගිණිය.

මහ විහාර පාරේ දු පහසුකම පහ කොට
මඳක් ගිය තුන වේපසට දු කඩ මිදලක පරා වැටුණු
කඩ හෙය හිටා තිබිණි. මුලින් විය පහ කළ
ආකාරයක කඩ ප්‍රකාශනයේ බල, සිටියාය. දු ආදි
සිටිය කිසිවු අවධයක ආ වේන රේ කඩකි. ප්‍රධාන
විදුරුව මඳක් මොරොන්තොව කික බවල් ආකාරය වෙතට ගියේය

සමහර සාර්වත්‍රික ජන ජනතාව දිගු කල තවම දිගු
කරමින් ආගම මිනීම කොට දෙමු.

"මේ කවු-ද?"

"මේ දැයසිරිගේ ගෙදරද?"

"මෙහේ ආයු -" ඉදා කීවේ ඉවත බලවිනි.

"මේ දැයසිරිගේ ගෙදර නො?"

* සාර්වත්‍රික කවික මෙහෙ ආයු "ඉදා මෙවර මිනීමේ
තැනක දී මිනීමේ ගොනි කැළලක් ගෙන ඉස්කොටුවේ
කොට්ඨාස නිකම පාසන්නා වූවාය.

මිනීම බලා බිට්ටියේය.

ඉදා ගොනි පසිඳුවූ අනතුරු අල්ලාගෙන මෙවර
එක මිනීමේ මිනීම දෙස බලුවාය.

"මහත්තයා කවුද?"

"මං - දැයසිරි අලුත කොතෙක් - ගාලු සිරි
ගොටලේ -"

"ගාලු සිරි ගොටලේ කවුද?"

"ගාලු සිරි ගොටලේ නො දැයසිරි දැන කෙරුණ?"

"ගාලු සිරි - දැයසිරි? මම දැනගෙන ආ?"

"දැයසිරිගේ ආයු ගොටලේ නොමෙයද මේ?"

"දැන ආයු කවුද ආ මහත්තයා, එය අවම වුව,
නිසා."

මේ දැයසිරිගේ බිරිඳ එය පැවසුවා මිනීමේ
මිනීම නම මල්ලෙන් ලියා පත්තියේ. ආයු
මෙවන අනුමැතියෙන් කවරය දැර මිනීම අතට පත්‍ර ජනතාව
විවිධානීන් බලා බිට්ටියේය.

"මේ - මේ දැයසිරිගේ - අකුරුද?"

"ආයු - සිරි - දැන කරමින් ආ - මොනවා සිත
මග ලියල නියමය බලන්න?"

"එක නමට මග දැන පත්තියේ"

"එක විස්තර - සිරි - දැයසිරි - දැයසිරි කියන්න
මග මල්ලේ. දැන මෙහෙම ගිණි අලුතු තැනකට මිනීමේ
පත්තියේ කවුද මෙහෙම දෙය. මග පත්තියේ අර කාමලාලේ
නිකම කාලු කාලු කියමින් එකක පත්තිය පත්තිය අලුතු නො"

"කාමලාලේ?"

"මොනවද නමුණෙට ඩිනෙ ?"

"මට ඩින එක ලෙසට දර් - අනෙදර්. ඒක පණුවට නිවලුනො - දර් ?"

"කිසිතම කිසිතම"

පරෙහි වල පොදුලේ දැනි නෑන්වල දුටුවොට පුදුවොට. දුරකථනවෙ කටපඩ දැනුදුලිය.

"නරිඬට අදහසමනෙ නෑ" බිලිල් පඩි නාඟ කිරිවිය.

"ඩිට් දර් - අනෙ දර් - අනි දූන පොලිසියට කිසිතම එච් දර්."

"ඒකවද කතා කෙරලො ?"

"ඒ විනරක නෙවෙයි දර්. පොලිසියට කිරිනොන අනිට දුන්න නිරිත නෑනක නෑනව යනවා - දැන්තමනෙ ?"

"නමුණෙලෙ ජුට් නෑවල මං මොනව කරන්නද ?"

"නෑ දර් ලියුව දූන කිසිතම එච් - ලියුව කවර විනරක අවා කිසිතම."

බිලිල්ගේ ලෙකවලුල් රෙනවිය. මේ මනින පරා ලියුවකුන ලියලා - මෙය නාන්තා අවසානෙට ලියු පනිවිඩියන් විනාස කරල දූන් නීති දුන්නන් එනවා.

"දර් - දර් දුර්දර් පව්වි නොද ?"

"නෑං"

"දර් දුර්දර් ඩිය පාදර්මෙ යලුනෙලා නිව් කාන්තලාල් කිසිල මිනිසෙක එකක."

"කාන්තලාල් ?"

"ඩිට් දර් - මට ඩිය මනින කියු කවුනක මං මේ මතක ලෙය කිසිතම අනෙ දර්. දුර්දර් කාන්තලාල්ලෙ කල්ලියෙ කෙනෙක."

"කාන්තලාල් නිර්ට ගිනනෙ ?"

"දර් කොනොවද දැන්නෙ ?"

"මං ඒවා පොසා පන්නා. කාන්තලාල් පෙත් මට වැඩක් නෑං"

"ඒ නොව ඒ මනින දැන් කිසිතම නෑනක දුර්දර් දුන්නෙ දර්. අර්ඬා නරිඬට - දුර්දර් කාරෙකක නාඟිල ඩිය පුත්තට අනිත නිසනවා."

මේ මනින විභවසාඬට ගන දුකිද ? බිලිල්ට අනිතලි.

දැන මේර ගන්න මොන මොනවා ගරි කියන්නවා.

"සර් - මේග කාන්තලාල්ගෙ කල්ලිය හොඳ ගොන එන්න දැනි."

"කාන්තලාල්ගෙ මම වැඩකින නෑ" කී බවට දරකාරීගෙ විකට් කළේය.

ඔහුත් එය නාද විය.

"ඔහු කාරණාවලේ" කියමින් බවටේ ඔහු දරකාරීගෙ සටන් කළේය.

"සර්. දුගේ සර්. ජාලේඛිතව අලේ මුද්දාන කියන්න එහි - සර්."

"ගරි - ගරි" කී බවටේ ඔහු දරකාරීගෙ විකට් කළේය.

"සර්." ඔබ කවි කළේ ඉතිහාස රිකුරුගෙ.

"දැනවුවේ ගිණි කියන්නේ සර්."

"මොකදද?"

"සර් කාන්තලාල් ගුණ කීවනේ?"

"බව - දැන දන්නවද?"

"ඔව් සර් - කවුද නොදන්නේ කාන්තලාල් ගිණි ගිණි"

"ඒ ඒක මම දන්නවා - බයාලෙ ගම මොකදද?"

"මම මම අරමින්ද සර් - සර්ට කරදරයක් වෙන්නේ."

"නෑ පුද්ගලික පුද්ගලයන්."

"කාන්තලාල්ගෙ මල්ලි වැඩ කරන නෑ මම දන්නා සර්"

"කොහොද?"

"ජොහානස් ගෝටලේව එහා බෝවු මෝටල් එකක් නියෝගවා එකක් නවා කාන්තලාල්ගෙ මල්ලි වැඩ කරන්නේ" අරමින්ද කීවේය.

"කොහොර දුරද?"

"ආදි වාර පුළුලා අනුප් වාරක වුද පුළුතට ගන්න මිනි."

අරමින්ද තුන් කරන්නේ තම ගමන දැනුණොත් ලැබෙන කුලිය දිනි කරගන්නට දිනි ඇකයන් බවටේ බින මතුවිය.

"සර්ට එකකක් ගන්නා සර්? මම නෑ දන්නා" අරමින්දගේ කව ගණි වටහවක් නොලැබේ.

නමුත් දැන් වාද්දුමේ ගැටුමෙන් බැස කාමරලාල්ගේ
නොරනුරු කොටසට ගියොත් නවත් කල වේද, පනවේ.
අපවිශ්වය හෝ ඔහු ගැන දැනගත අරමුණක් වූයේ
නමුත් ප්‍රයෝජනයට ගත යුතු නොවේද?

"සර් ? මම සර්ට වක්කාස් පෑනි කාමරලාල්ගේ
මල්ලි දැනට. මිනිසා හට මදුවෙකින් ගතකරගෙන ගොස්."

"නොකැරුණු මිනිසා නම් ?"

"විජය දුටු."

"ඔහු - ඔහු" බවට කිසිදු වචනක් බලාපොරොත්තුවන
දුර්ග්ගය වූ වග නොපෙන්වයි. "මට මුත් ප්‍රයෝජන නැත මන
කොහොත් - ඒ ඉතා..."

"කාමරලාල් දැන් වැඩියෙන්ම දැනගෙන වියාගේ
මල්ලි නෙදා සර් ?"

නමුත් ඒ කාර්යය දැන කිසිවක් නොදන්නා
අරමුණක් වූ විට මිනිසාට මේ සියල්ල නෙරවේ කර දීම
නෙරවේ නැති බවයි. "නොදැන නොදැන ඔහු කෙරෙහි"
නම් බවට කර විචාර පත්විය.